

דְּאָמְרוּ נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע, מִיַּד שְׁקֻטָּה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים עו) אֲרִיץ יִרְאֶה וְשְׁקֻטָּה. יִרְאֶה בְּקַדְמֵיתָא, וּלְבַסּוּף וְשְׁקֻטָּה.

רַעֲשָׂה. כִּיּוֹן שְׁאָמְרוּ נַעֲשֵׂה וְנִשְׁמַע, מִיַּד שְׁקֻטָּה, זְהוּ שְׁכַתּוּב (תהלים עו) אֲרִיץ יִרְאֶה וְשְׁקֻטָּה. יִרְאֶה בְּהַתְחַלָּה, וּלְבַסּוּף וְשְׁקֻטָּה.

וְהָא חֲזִי, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל אָמְרוּ נַעֲשֵׂה, לֹא דְחֵלִין מִן כָּל עֲשִׂיָּה, דִּינְכֵלוֹן כָּל חֲרָשֵׁי דְעֻלְמָא לְמַעַבְד, וְלֹא מִכָּל קְסָמִין וְחֲרָשִׁין דְעֻלְמָא. מְאִי טַעְמָא. חַד, בְּגִין דָּא. וְחַד, בְּגִין דְכַד אִפִּיק לִוְן קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִמְצָרִים, תְּבַר כְּמִיָּהוּ כָּל זִינֵי חֲרָשֵׁי וְקְסָמִין, דְּלֹא יִכְלִין לְשַׁלְטָאָה עֲלֵיהוּ, וְהֵיכָּא שַׁעֲתָא דְאַתָּא בְּלֵק, הָוֵה יָדַע דָּא. מִיַּד וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר וְגו'. מְאִי פְתוּרָה. אֲלֵא דִּינְתַקִּין פְּתוּרָא, וַיִּבְעֵי מִתַּמָּן עֵיטָא, מַה יַעֲבִיד. אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר, עַל הַנֶּהָרִים מִיִּבְעֵי לִיהּ, מְאִי עַל הַנֶּהָר. וְדָאֵי הֲכִי הוּא, דְעַל חַד נִהְרָא קִיַּמָּא תְדִיר.

וּבֵּא וִירְאֶה, מִשּׁוּם שִׁישְׂרָאֵל אָמְרוּ נַעֲשֵׂה, לֹא פּוֹחַדִּים מִכָּל עֲשִׂיָּה שִׁיּוּכְלוּ כָּל מְכַשְׁפֵי הָעוֹלָם לַעֲשׂוֹת, וְלֹא מִכָּל קְסָמִים וְכַשְׁפִּים שֶׁל הָעוֹלָם. מַה הַטַּעַם? אֶחָד בְּגִלְלָה זֶה, וְאֶחָד מִשּׁוּם שְׁפִשְׁהוּצִיא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹתָם מִמְצָרִים, שְׂכַר לְפָנֵיהֶם כָּל מִינֵי כַשְׁפִּים וְקְסָמִים שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לְשַׁלֵּט בָּהֶם, וְאוֹתָהּ שַׁעֲתָא שְׂבָא בְּלֵק הוּא יָדַע זֹאת. מִיַּד - וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים אֶל בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר וְגו'. מַה זֶה פְּתוּרָה? אֲלֵא שִׁינְתַקִּין שְׁלַחַן וַיִּרְצָה מִשָּׁם עֲצָה מַה לַעֲשׂוֹת. אֲשֶׁר עַל הַנֶּהָר? ! עַל הַנֶּהָרִים הִיָּה לֹו לְכַתֵּב! מַה זֶה עַל הַנֶּהָר? וְדָאֵי כַּךְ זֶה, שְׁעַל נִהָר אֶחָד עוֹמֵד תְּמִיד.

רַבִּי אֱלֻעָזָר וְרַבִּי אַבָּא, הוּוּ אֲזִלִּי לְמִיחְמֵי לְרַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא, חֲמוּי דְרַבִּי אֱלֻעָזָר, קָמוּ בְּפִלְגוּת לִילִיָּא לְמַלְעֵי בְּאוּרִיָּתָא, יְתָבוּ. אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר, הַשְׁתָּא הוּא עַדְנָא, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָאֵל בְּגַנְתָּא דְעַדְן, לְאַשְׁתַּעֲשַׁע בְּצַדִּיקֵיָּא דְתַמָּן. אָמַר רַבִּי אַבָּא, שַׁעֲשׂוּעָא דָּא מְאִי הוּא, וְהִיךְ יִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהּ. אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר, מְלָה דָּא רְזָא סְתִימָא אִיהוּ, (דף קצ"ג ע"ב) טְמִירָא לְגַבִּי, דְּלֹא יָדִיעַ. אָמַר לִיהּ, וְכִי בְּרִיקְנֵיָּא הוּוּ סְמִכִין רַבְרַבִּין דְּמַקְדָּמַת דְּנָא בְּהֵאֵי עֲלָמָא, דְּלֹא יָדַעוּ, וְלֹא רְדָפוּ אֲבַתְרָה לְמַנְדַּע עַל מַה קִּיַּמִּין בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּמַה הוּוּ מְחַכְּאֵן בְּהֵאֵי עֲלָמָא.

רַבִּי אֱלֻעָזָר וְרַבִּי אַבָּא הָיוּ הוֹלְכִים לְרֵאוֹת אֶת רַבִּי יוֹסִי בֶּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לְקוֹנִיָּא, חֲמוּי שֶׁל רַבִּי אֱלֻעָזָר. קָמוּ בְּחֻצוֹת הַלֵּילָה לַעֲסֹק בְּתוֹרָה. יִשְׁבּוּ. אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר, כַּעַת הוּא הַזְּמַן שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִכְנָס לְגִן עַדְן לְהַשְׁתַּעֲשַׁע בְּצַדִּיקִים שֶׁל שָׁם. אָמַר רַבִּי אַבָּא, שַׁעֲשׂוּעַ זֶה מַהוּ? וְאִיךְ מִשְׁתַּעֲשַׁע בָּהֶם? אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזָר, דְּבַר זֶה סוּד נִסְתָּר הוּא, טְמִיר אֵלֵי, שְׁלֹא יָדוּעַ. אָמַר לוֹ, וְכִי בְּרִיקְנוֹת הָיוּ עֲמוּדִים גְּדוּלִים שְׁמֵלְפָנִים בְּעוֹלָם הַזֶּה שְׁלֹא יוֹדְעִים וְלֹא רְדָפוּ אַחֲרֶיהָ לְדַעַת עַל מַה עוֹמְדִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלָמָּה הָיוּ מְצַפִּים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם? פְּתַח רַבִּי אֱלֻעָזָר וְאָמַר, (ישעיה כה) ה' אֱלֹהֵי אֲתָה אַרְוִמְךָ אוֹדָה שְׁמֶךָ כִּי עֲשִׂיתָ וְגו'. הוּא סוּד הָאֲמוּנָה. ה' - סוּד עֲלִיוֹן,

פְּתַח רַבִּי אֱלֻעָזָר וְאָמַר, (ישעיה כה) יְיָ אֱלֹהֵי אֲתָה אַרְוִמְךָ אוֹדָה שְׁמֶךָ כִּי עֲשִׂיתָ וְגו'. הָאֵי קָרָא רְזָא דְמַהִימְנוּתָא אִיהוּ. יְיָ, רְזָא עֲלָאָה, שִׁירוּתָא דְנִקּוּדָה עֲלָאָה סְתִימָא דְלֹא יָדִיעַ.

ראשית נקדה עליונה נסתרת שלא ידועה. אלהי - סוד (מלכים-א יט) קול דממה דקה, והיא הראשית שעומדת לשאלה, ונסתרה ולא ידועה, ואין מי שמשיב עליה, משום שהיא נסתרת וטמירה וגנוזה.

אתה - זו הימין, ראשית שעומדת לשאלה ולהשיב בה, והוא כהן עליון, כמו שנאמר (תהלים קי) אתה כהן לעולם על דברתי מלפי צדק. מה זה על דברתי מלפי צדק? אלא כהן עליון זה, שהוא עומד על דבר, משום שאותו דבר לא עומד אלא בימין. ואותו דבר מהו? מלפי צדק, כף שמו. ומה שנאמר דברתי, משום שנקשר בדוד. וכל דברי השבח שלו באו באותו דבר. ועל זה דברתי. ומשום זה, אתה - זה כהן. והרי בארנו ששאלה מקומות הם שכל אחד נקרא אתה.

ארוממך, הכל כאחד. אודה שמך כראוי, ושם זה דוע. פי עשית פלא, פסוי ולבוש להתלבש אור נסתר עתיק, ראשית הדרגה העליונה, אדם הראשון, טמיר בכסוי של אור אחר.

דבר אחר פי עשית פלא - פי עשית אל"ף. ומהו אל"ף? הרי שנינו, אל"ף בי"ת, אלף בינה. אבל דמות של א' היא שלשה צדדים, ראשית הסוד העליון של אדם הראשון, משום שבדמות א' יש שתי זרועות, אחת מכאן ואחת מכאן, והגוף באמצע, והכל סוד אחד, והוא סוד היחוד - א'. ומשום כך אלף לחשבון אחד, והינו פי עשית פלא. ורב המנונא סבא אמר כך, פי עשית פלא, פלא זוהי דרגה אחת מאותם פלאות חכמה, ומיהו? זה (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט. והוא פלא.

אלהי, רזא (מלכים א יט) קול דממה דקה, ואיהו שירותא דקיימא לשאלא, ואסתים ולא ידיע, ולית מאן דאתיב עליה, בגין דאיהו סתים וטמיר וגניז.

אתה, דא ימינא, שירותא דקיימא לשאלא, ולא אתבא ביה, והוא כהן עלאה. כמה דאת אמר (תהלים קי) אתה כהן לעולם על דברתי מלפי צדק. מאן על דברתי מלפי צדק. אלא כהן עלאה דא, איהו דקיימא על דבר, בגין דההוא דבר לא קיימא, אלא בימינא. וההוא דבר מאן איהו. מלפי צדק, כף שמייה. ומאי דאמר דברתי, בגין דאתקשר ביה בדוד. וכל מלי שבחא דיליה, בההוא דבר אתיין. ועל דא דברתי. ובגין כך, אתה דא כהן. והא אוקימנא, דתלת דוכתי אינון, דאקרי כל חד אתה.

ארוממך פלא כחדא. אודה שמך פדקא יאות, והאי שם ידיע. פי עשית פלא, פסויא ולבושא, לאתלבשא נהורא סתימא עתיקא, ראשיתא דרגא עלאה, אדם קדמאה, טמירא בכסויא דנהורא אחרא.

דבר אחר פי עשית פלא, פי עשית אל"ף. ומהו אל"ף. הא תנינו, אל"ף בי"ת, אלף בינה. אבל דיוקנא דא, איהו תלת סטריין. ראשית דרזא עלאה דאדם קדמאה. בגין, דבדיוקנא דא, אית תריין דרועין, חד מכאן, וחד מכאן, וגופא באמצעיתא, וכלא רזא חדא. ואיהו רזא דיחודא, א'. ובגין כך אלף לחושבנא אחד, והיינו כי עשית פלא. ורב המנונא סבא אמר הכי, פי עשית פלא, פלא דא הוא חד דרגא מאינון פלאות חכמה. ומאן איהו. דא (איוב כח) נתיב לא ידעו עיט. ואיהו פלא.

עצות מרחוק קרא להאי בקדמיתא פלא, והכא אמר פלא עצות מרחוק. אלא התם אצטרף לממני שית סטרין לדרגין עלאין, (ישעיה ו) פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום. והכא, לא אתא לממני השבנא. אבל עצות מרחוק מאי ניהו. תרי בדי ערבות. דכל עיטא דנביאי מתמן אתיא. אינון אקרון עצות מרחוק. אמונה אומן, תרין דאינון חד, נהר וגן. דא נפיק מעדן, ודא אשתקי מיניה. הא קכא, כל רזא סתימא דמהימנותא.

השלמה ממהשממות (סימן י)

עצות מרחוק. קרא לזה בתחלה פלא, וכאן אמר פלא עצות מרחוק. אלא שם צריך למנות ששה צדדים לדרגות עליונות, (ישעיה ט) פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום. וכאן לא בא למנות חשבון. אבל עצות מרחוק מי הם? שני בדי ערבות, שכל עצה של הנביאים בא משם. הם נקראים עצות מרחוק. אמונה אמן, שנים שהם אחד, נהר וגן. זה יוצא מעדן, וזה משקה ממנו. הרי כאן כל הסוד הנסתר של האמונה.

השלמה ממהשממות

סימן י

שהם אחד, נהר וגן. נהר שיוצא מעדן וגן שהשקה ממנו. כאן כל הסוד הסתום של האמונה. ולמדנו שמי שמתעורר בלילה באותה שעה שנכנס הקדוש ברוך הוא יחד עם הצדיקים בגן, צריך לומר פסוק זה ברצון הלב ולכוון דעתו בו, ואחר כך אודף על פי נוראות נפלאותי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד. (ואחר כך ונהר יצא מעדן וגן). וזהו שבח החסידים הראשונים כשהתעוררו בחצות הלילה, ואחר כך מסדרים השבח שלהם ועוסקים בתורה.

מהו שעשועו של הקדוש ברוך הוא? אלא כל הצדיקים שעומדים בדמיותיהם ומתלבשים בגן בכל יום ויום, כיון שרוחצים בטל שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות בו מתים, נכנסים כלם למשיח ושואלים מה ששואלים, והרי התעוררו החברים.

אחר כך מתכנסים ומשתדלים כלם בדעת עליונה בכל הישיבות ששם, ועליהם כמה ממנים, ומתחדשים שם כמה חדושים בתורה. אחר כך יוצאים כלם ורואים כשבא אליהו לאבות, הוא

דאינון חד נהר וגן. נהר דנפיק מעדן וגן דאשתקי מיניה. הכא כל רזא סתימא דמהימנותא. ואוליפנא, האי מאן דאתער בליליא, בההיא שעתא דעאל קדשא בריך הוא בהדי צדיקיא בגנתא. איצטרף לומר קרא דא, ברעותא דלבא. ולכוונא דעתייה ביה. ובתר (תהלים קל"ט) אודף על פי נוראות נפלאותי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. (ולבית ונהר יוצא מעדן וגן) והיינו שבחא דחסידי קדמאי בד מתערי בפלגות ליליא. ובתר מסדרי שבחייהו ולעאן באורייתא.

שעשועא דקודשא בריך הוא מאי הוא. אלא, כל צדיקיא דקומין בדיוקנייהו מתלבשין בגנתא בכל יומא ויומא. כיון דאתסחאן בטלא דזמין קדשא בריך הוא לאחייא ביה מתייא, עאלין פולהון לגבי משיח ושאלין מה דשאלין, והא אתערו חברייא.

לבתר מתכנשין ומשתדלין פולהו בדעתא עלאה דכולהו מתיבתי דתמן ועלייהו כמה ממנן. ומתחדשי תמן כמה חדושין ומתחדשים שם כמה חדושים בתורה. אחר כך יוצאים כלם ורואים כשבא אליהו לאבות, הוא

בְּאוֹרֵי־תֵא. לְבַתֶּר נִפְקֵי כּוּלְהוּ וְחֻמָּאן פֶּד אֲתֵי
אַלְיָהוּ לְגַבֵּי אֲבָהֶן. אִיהוּ נִפְיָק וְאִינְהוּ עָאֲלִין
וְקִיִּמָן קִמֵי אֲבָהֶן וְחֵדוּ בְהוּ בְכֻמָּה בְּנִין
קְדִישִׁין דְּבִסְתְּרֵנְיָיהוּ וְחֻדָּאן פּוּלְהוּ.

בְּר עֵיִל קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִלְגוּת לִילְיָא
כוּלְהוּ קִיִּמֵי מִתְקַנָּן פְּדָקָא יָאוּת. וְכָל
אֲשֶׁתְּדִלוּתָא דְאֲשֶׁתְּדִלֵי כָל הָהוּא יוֹמָא
בְּחֵדוּשֵׁי דְאוֹרֵי־תֵא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
תִּיאוּבְתִיָּה בְּאִינוּן צְדִיקְיָא דְחֵדִישׁוּ בְּה מִלִּין
וְאֲשֶׁתְּעֲשֵׂע בְּהוּ וּבְאִינוּן מִלִּין.

לְבַתֶּר כּוּלְהוּ מִתְתַּקְנָן דְּכֵר וְנוֹקְבָא. וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּתֵר דְאַרְח וְאֲשֶׁתְּעֲשֵׂע בְּהוּ
בְּכָל אִינוּן מִלִּין רְזִין דְחֻכְמָתָא דִּילְהוּן, אֲתַגְלִי
עֲלִיָּיהוּ וְאִינוּן חֻמָּאן בְּהָהוּא נוּעַם יְיָ. כְּדִין
כְּלָהוּ חֻדָּאן בְּחֻדְוָה סְגִי, עַד דְמִתְפַּשְׁטֵי זִינָא
וְנַהוּרָא דִּילְהוּן. וּמַהְהוּא מְשִׁיכוּ זִינָא וְנַהוּרָא
דְחֻדְוָה דִּילְהוּן, עַבְדִּין פִּירִין וְאִיבִין לְעֵלְמָא
דָּא. וְהָהוּא פְּרִי וְאִיבָא עָאל תַּחֲת גְּדַפּוּי
דְשְׁכִינְתָּא, עַד זְמַנָּא דְאִיצְטְרִיךְ.

וְכֵן מִשְׁתַּעֲשֵׂע בְּכָל צְדִיק וְצְדִיק (וְאִמֵּר) וְאִמְרִין,
זַפָּאָה אִיהוּ מִלְפָּא דְבְנִין אֲלִין אֲתַבְּרִירוּ
לְחוּלְקִיָּה וְעַדְבִּיָּה.

קָלָא אֲתַעַר מְאֻמְצַעִיתָא דְרַקִּיעָא וְקָרָא בְּקָל
תַּקִּיף וְאִמֵּר, (תְּהִלִּים קל"ז) זְכוּר יְיָ לְבְנֵי אָדוּם
אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד
הַיְסוּד בְּה. כְּדִין עָרְטִירוּ דִּילִיָּה וְקָרְקוּרָא
דִּילִיָּה וּמְכָל צְדִיקְיָא דְתַמָּן אֲשֶׁתַּמַּע בְּתַלַּת
מָאָה וְתַשְׁעִין רַקִּיעִין. בְּגִין דְלֹא אִית חֻדְוָה
וְשַׁעֲשׂוּעָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲלֹא בְשַׁעֲתָא
דְקִיִּמֵי בְּהוּ (דְקֵאִים כְּהֵרִי) צְדִיקְיָא דְתַמָּן. וּבְגִין
דָּא אוֹמֵי וְאִמֵּר, (תְּהִלִּים קל"ז) אִם אֲשַׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַיִם
תַּשְׁפַּח יְמִינִי תְדַבֵּק לְשׁוֹנֵי לְחַפֵּי אִם לֹא
אֲזַכְּרִכִּי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ

יּוֹצֵא וְהֵם נִכְנָסִים, וְעוֹמְדִים לְפָנֵי
הָאֲבוֹת, וְשׂוֹמְחִים בָּהֶם וּבְכֻמָּה
בְּנִים קְדוּשִׁים שְׂפֹכֵיכֶם וְשׂוֹמְחִים
כָּלֶם.

בְּשִׁנְכֵנְם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בְּחֻצוֹת הַלְּיָלָה, כָּלֶם עוֹמְדִים
מִתְקַנְיִם פְּרָאוּי, וְכָל הַהִשְׁתַּדְּלוּת
שֶׁהִשְׁתַּדְּלוּ כָּל אוֹתוֹ הַיּוֹם
בְּחֵדוּשֵׁי תוֹרָה, תַּאֲוֹת הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּאוֹתָם צְדִיקִים
שֶׁחֻדְשׁוּ בְּה דְבָרִים, וּמִשְׁתַּעֲשֵׂע
בָּהֶם וּבְאוֹתָם הַדְּבָרִים.

אֲחֵר כֶּף כָּלֶם מִתְקַנְיִם זְכֹר וּנְקֵבָה,
וְאֲחֵר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַרְיַח
וְהִשְׁתַּעֲשֵׂע בָּהֶם בְּכָל אוֹתָם
דְבָרִים סוּדוֹת חֻכְמָתָם, מִתְגַּלֶּה
עֲלֵיהֶם, וְהֵם רוֹאִים בְּאוֹתוֹ נַעַם
ה', אִז כָּלֶם שׂוֹמְחִים בְּחֻדְוָה רַבָּה
עַד שֶׁמִּתְפַּשְׁט זִינוּם וְאוֹרָם,
וּמֵאוֹתוֹ הַמְּשֻׁף זִיו וְאוֹר שֶׁל חֻדְוָה
שְׁלֵהֶם עוֹשִׂים פְּרוֹת וְתוֹלְדוֹת
לְעוֹלָם הַזֶּה, וְאוֹתוֹ פְּרִי וְתוֹלְדָה
נִכְנָס תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה עַד זְמַן
שֶׁצָּרִיךְ.

וְכֶךָ מִשְׁתַּעֲשֵׂע בְּכָל צְדִיק וְצְדִיק,
(וְאִמֵּר) וְאוֹמְרִים: אֲשֶׁרִי הַמְּלַךְ
שְׂבָנִים הִלְלוּ נִבְרָרוּ לְחַלְקוֹ
וּגְוַרְלוּ!

קוּרִי מִתְעוֹרֵר מְאֻמְצַע הַרְקִיעַ
וְקוּרָא בְּקוֹל חֻזַּק וְאוֹמֵר: זְכֹר ה'
לְבְנֵי אָדוּם אֶת יוֹם יְרוּשָׁלַם
הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוּד בְּה.
וְאִז רַעַשׁ הַשְּׁמַחָה שְׁלוֹ וְהַקְּרָקוּר
שְׁלוֹ וּמְכָל הַצְּדִיקִים שְׂשֻׁם
נִשְׁמָעִים בְּשִׁלְשׁ מֵאוֹת וְתַשְׁעִים
רַקִּיעִים, מִשׁוּם שְׂאִין חֻדְוָה
וְשַׁעֲשׂוּעַ לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲלֹא
בְּשַׁעֲהַ שְׁעוֹמְדִים בָּהֶם (שְׁעוֹמֵד יַחַד
עִם) הַצְּדִיקִים שְׂשֻׁם, וּמִשׁוּם זֶה
נִשְׁבַּע וְאִמֵּר: אִם אֲשַׁכַּחְךָ
יְרוּשָׁלַם תַּשְׁפַּח יְמִינִי תְדַבֵּק
לְשׁוֹנֵי לְחַפֵּי אִם לֹא אֲזַכְּרִכִּי אִם

לְשׁוֹנֵי לְחַפֵּי אִם לֹא אֲזַכְּרִכִּי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ